Alsó-Lendva, 1900. Ötödik évfolyam. 10. szám. Vasárnap, márczius 11.

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő, laptulajdonos és kiadó:
ANDOR PÁL.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Fő-utcza.
Hirdetések díjszabás szerint.
Kéziratok nem adatnak vissza

Márczius 15.

A közszabadságok iránti érzékünk fokméröje nullán alatti állást mutat.

Nézzük csak azt a képet, melyet ennek a napnak az ünneplése feltár előttünk.

Legjobb esetben egy kis matiné, de rendszerint csupán közvacsora; fanyar arczok a fehér asztal körül, egy-két frázis s mintha nyüglől szabadulna, ugy siet széjjel a közönség!

A ki ott marad, — azt legkevésbbé az eszme ünneplése vagy nagyjaink iránt táplált kegyelet demonstrálása tartja vissza!

Ez a szellem, melyet a közöny árnyékká silányitott, mely nem ad életjelt magáról, mikor veszélyben forognak az ember, a társadalom, az ország közkincsei. A kik ezekért fegyvert fogtak és elvéreztek, talán nem sejtették ezt az elfajulást; hálátlanságnál több ez, hazafiatlanságnál nem kevesebb!

Az örökös hizelgés, a hibák leplezése olcsó baberokhoz juttat minket; pózolás, nagyhangu üres szavak, a siker biztos fegyvere!

A közönség ilyetén kezelése — elég sajnos — teljesen megfelel annak igényeinek, izlésének.

A valóság kiméletlen felderitése sem tapsokat, sem kedvtelséget nem szerez.

Odáig jutottunk hát, hogy tudva rontjuk meg szervezetünket s mint a gyermek rettegünk a keserü, de gyógyitó orvosságtól.

Odáig jutottunk, hogy güny tárgyává válik a közbünök ostorozója; hogy ellenséget látunk abban, ki nem glaszés kézzel fog a közszellem sebeinek kivágásához.

Mindenesetre mellékokokat tételezünk fel abban, ki az igazság éles hangjával disszonáncziát kelt a megszokottság vagy közöny áltató dallamai között.

Sértett ambicióval, szereplés vágyával, különczködéssel magyarázzák azt az önzetlen tiszta vágyat, melylyel — szomoru — oly kevesen kisérlik meg az egyén és a társadalom javitását.

Pedig, ki gondolkodva szemléli a közállapotokat kell, hogy meglássa az egyén s a társadalom alapjainak düledezését; igaz, hogy ez nem csupán az egyén hibája, de átka a rendszernek, mely a hajdanban méltányos lehetett, — ma már igazságtalan!

Minden erkölcsi, szellemi és fizikai erő, melylyel a közt szolgáljuk, ez utóbbi részéről megfelelő kötelezettséget teremt; a közt szolgáljuk mindenkor, ha kötelességeinket önmagunkkal és más okkal szemben teheteségeinkhez képest teljesitjük.

Kiáltó az aránytalanság, melylyel a köz egyesek, sőt egyes osztályok munkájával szemben áll az ellenszolgáltatás tekintetében.

A mikor minden halad, miért közül meg épen a jogok és jegositványok ma már szük köre?

Ez a rendszér hibája; a társadalomé és az egyesické pedig anyiban, hogy részvétlenségükkel lehetővé teszik az igazságtalanság uralmát.

A közöny igy rontja a szervezet nedveit; süket füle nem hallja a haladó kór szavát!

Érzékeink tompulnak, bünéink gyarápodnak, összeroskadunk azoknak terhe alatt!

A lelkiismeretnek, a kötelesség érzésének hatalma nines felettünk.

A fekete szint választanám, ha képét kellene festenem egyéni és társadalmi életünknek.

Mert fagyos, velönélküli hangulatunk még akkor is, mikor kellemes kötelességet teljesitünk, mikor csak ünnepelnünk kell!

Meglesznek a fehér asztalok szerte az országban, felhangzanak a frázisok, sietünk széjjel s másnap megy minden a muga rendes utján; folytatjuk a könyvvezetést, melylyel minél több jogot, sőt szabadalmakat törekszünk javunkra biztositani, — az erkölcsi lényünk s a köz pedig csak akkor érdekel minket, mikor érdekünk ugy kivánja.

Ujjászületést csak akkor várhatunk, ha márczius 15-ének eszméit nemcsak ajkainkon, de szíveinkben is hordjuk, ha kultuszt teremtünk nekik, hogy életre keljenek!

A. P.

TÁRCZA.

Privigyey a bosszuálló.

— Az „Alsó-Lendvai Hiradó" eredeti tárczája. —

Privigyey Ferencz országgyülési képviselő akit a Házban trefásan Felső-nek szoktak szólitani (mert a Privigyey egy ősét Privigyeszky-nek hivták s ez az ős állitólag rokonságban állott a lengyel királyokkal), a Svábhegyen volt a feleségével és a leányával. A nyári mulatságnak csak éjfelután szakadt vége, s mikor Privigyeyék visszatértek a József-körutra, kelet felől már világosodott az ég alja. A képviselő megnézte az órájat, s konstatálván, hogy a kocsit ötödfél óráig használta, egy ropogós tizes bankót nyomott a fiákeres markába.

A kocsis ugy nézett a bankóra, mintha egy guatemalai vagy uruguayi penzdarabot látott volna.

— Mi ez? kérdezte Privigyeytől szemtelenül.

— Hogy ez mi? szolott a képviselő bámulva. Teringettét, csak nem vakult meg talán utközben?.. Hát egy tizes bankó.

— És miért adja az ur nekem ezt a tizes bankót?

— Miért? szolott most már Privigyey idegesen. — Hát azért, hogy oly kegyes volt s engem a Svábhegyről idáig hozott . . . . .

A kocsis megforgatta kezében a tizes bankót, elülről, hátulról megnézte még egyszer s aztán fitymálva tekintett le a bakról a régi lengyel királyok utódjára.

— Ha az urnak nincs több pénze tiz forintnál, mondta pökhendi hangon — akkor jobb lesz, ha máskor gyalog jön le a Svábhegyről . . .

Privigyey rekedt orditást hallatott, nyakerei kidagadtak, arczát elfutotta a vér, s bizonyára pozdorjává törö a szemtelen kocsist, ha a felesége és a leánya ijedten közbe nem vetik magukat. Mig az asszonyok az öreg emberrel bajlodtak, a fiákeres szerencsésen kereket oldott. Privigyey azonban még akkor is reszketett a felindulástól, a szivart kiejtette a kezéből, s magánkivül, dühösen kiáltotta:

Várj kutya, várj, ezért meglakolsz . . . . velem beszélt igy, velem, akinek minden pereputtya gavallér volt . . . . Szerencsére tudom a gazember számát: 969 . . . . Ezt az éj-zakat, hitvány lehető, meg kesö öregségedben is megemlegeted . . .

Privigyey tehát korán reggel elment a kerületi kapitányhoz. A tisztviselő, aki a parlamentből jól ismerte az öreg urat, előzékenyen helyfyel és szivarral kinálta meg, majd megtudván, hogy miről van szó, nyájasan lecsillapitotta a haragosan gesztikuláló bácsikát.

— Legyen nyugodt a képviselő ur, a goromba kocsis meglakol a kihágásért . . . . Még ma bejöztetem a kapitánysághoz, s ha a képviselő ur szives lesz holnap idefaradni . . . .

— Hogyne fáradnék! . . . . . Meg azt s végig néznem amikor a csirkefogót felkötik . . . .

— No, az bajos lenne kisse! . . . . Rendszabályaink az ilyen esetben csak pénzbirságot, vagy elzárást ismernek . . . . .

— Pénzbirságot, vagy elzárást! . . . . . Nyómorult pénzbüntetéssel sujják azt, aki egy Privigyeyt megbántott! . . . . Ugy látszik, a kapitány ur nem tudja hogy a Privigyeyek a lengyel királyoktól származnak.

— De Nagyságod is tudja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő . . . . A fiákeres akkor is csak ilyen büntetést kapna, ha közönséges fuszerkereskedőt sértett volna meg . . . . Egyébként a képviselő ur micsoda büntetést kivánna?

— Micsoda büntetést? . . . . Teringettét, ha már fel nem kötik az akasztófát, tartsák két hónapig kenyéren és vizen . . . . .

A klubban resztvevő csoportok vettek körül aznap este az öreg Privigyeyt, aki még akkor is magánkivül gesztikulált.

— Nekem mondta, hogy gyalog járjak, nekem, hörögte dühösön, elkeredve. — Hajdanta pallossal vágtak volna le a fejét, mig most . . . .

— Talán csak van bennük annyi becsület, hogy most is levágják, szóllak a fiatalabb képviselők trefásan.

A belügyminiszter, aki éppen arra felé jött, évődve megállott az öreg ur előtt.

— Jérum, mi a baj, Feri bácsi?

DISZLEVÉLPAPIROK kártyapapirok, csinos festett-, fa- és papircasettában. Emlékkönyvek, Jegyzet- és egyéb könyvecskék, Kottás- és képes levelezőlapok (vidéki megrendelésnél 15 drb portómentesen küldetik) dús választékban kaphatók

Balkányi Ernő papirkereskedésében, Alsó-Lendván.

Váradi Antal, gróf Keglevich István, gróf Festetich Andor, Jaszai Mari, Török Irma, Steffania főherczegasszony, Erzsebet főherczegnő, gróf Lónyay Elemér, Wagner Siegfried arczképeit és meg sok mást.

E díszes lap egyuttal Magyarország legolcsóbb folyoirata, mert egész évre 12 korona, fel évre 6 korona, egy szám ára 1 korona. Előfizetni a kiadóhivatalnál lehet (Budapest V., Hold-u. 7.) Kaphato minden könyvkereskedésben.

— **100 forint jutalom.** Tüzzel-vassal kell dolgoznunk, hogy a magyar közönséget riszkoltassuk magyar folyoiratok olvasására és hogy kiszorásuk harczokbol a kifoldrol beözönlő, többnyire kétes értéku folyoiratokat, melyekkel hazánkat elárasztják. A statiszika igen szomoruan tanuskodik amellett, hogy a külföldi folyoiratok olyan rengeteg számban vannak elterjedve, hogy höldog volna akármelyik szerkesztőnk lapunk, ha itt saját hazánkban annyira el volna terjedve, mint pl. a „Buch für Alle . . ." Ez okbol tüzzel-vassal dolgozik az „Otthon" kiadóhivatala, hogy a müvelt magyar olvasóközönséget vissztassa a magyar irodalom megbecsülésere. Ez okbol meg a külföldi vállalatokat is jóval fölülmulo, eddig példátlanul alló olcso előfizetesi ár mellett adja az „Otthon" czimü folyóratot, vagyis ad havonkent egy vastag kötet könyvet, egész éven at 12 kötetet evi 3 forint előfizetesi árert. Az „Otthon", mint a birös „Magyar Szalon" külön kiadványa, rendkivül érdekes olvasmányokat s gyönyörü kivitelü képeket közöl és a családi mindenn tagjat ellátja olvasmányokkal. — Hogy a czéljat elérhesse most 100 forint jutalmat ad annak, a ki az „Otthon" folyoirat részere a legtöbb előfizetőt gyüjti. A magyar müveltségnek, a magyar irodalomnak minden barátja keszeggel megrendeli az „Otthon"-t, im vim, aki ennek remélkivüli jutányosságára a figyelmet felhivja. Ez okbol igen könnyü az „Otthon"-ra előfizetőket gyüjteni és igen könnyü a 100 forint jutalmat megnyerni. Megjegyezzük, hogy a ki az „Otthon"-ra csak 6 előfizetőt gyüjt, már tisztelteipéldányt kap. Gyüjtőivek keszeggel küld az „Otthon" kiadóhivatala Budapest, VIII., Rákóczy-ter 11.

Hetivásár.

Sertés behajtatott 174 darab, eladatott 96 darabb; köver leöive 90 fillér kigrammonkint feleves súlyvendek 42—44 korona darabja; valaszlomalacz 6—7 korona darja.

Borju behajtatott 18 db.; eladatott mind 76 fill. leöive 2 kilgr.

Köver kiló eladatott 10—12 kór. páronkint, sovány liba eladatott 4 kor. 40 fill. páronkint.

Idei kacsák — kor. — fill. páronkint.

Tyukok 1 kor. 80 fill. páronkint.

Csirkek — kor. — fill. páronkint.

Pulykak 4—5 kor. páronkint.

Buza eladatott 100 kilonkent 14 kor. — fill.
Rozs eladatott 100 kilonkent 13 kor. — fill.
Zab eladatott 100 kilonkent 10 kor. 80 fill.
Árpa eladatott 100 kilonkent 11 kor. — fill.
Tengeri eladatott 100 kilkent 13 kor. — fill.
Murai liszt eladatott 100 kkent 13 kor. 90 fill.
Szénа eladatott 100 kilonkent 3 kor. 20 fill.
Tüzifa behöztatott 20 kocsival, eladatott mind.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csáktornya.	Á.-Lendva-Z.-Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 03 p.-kor d. e.
8 „ 34 „ este.	5 „ 40 „ d. u.
Érkezik:	Érkezik:
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.
5 „ 30 „ d. u.	6 „ 44 „ este.

Fajbaromfi.

A m. kir. földmüvelésügyi miniszter által nálunk tenyésztésre első sorban a fekete **Langshán** tyuk ajánltatik.

Ilyen garantált fajtiszta tojások darabonként 10 krajczárjával **Deme Gyula urad. ispánál Petesházán (u. p. Mura-Szerdahely) kaphatok.**

A megrendelések sorrendben fognak elintéztetni.

Másutt ilyen tojások 20—30 krajczárjával adatnak el.

Az **alsó-lendvai-lentiai** uradalmak főbérnöksége ezennel közhire teszi, hogy

SZÉP MINŐSÉGŰ, CSIRAKÉPES, TAVASZI BUZÁT

bármely mennyiségben, **métermázsánkint 9 frtért** ád, az alsó-lendvai vasut állomásra szallitva.

A zsákok **40 krjával** számittatnak.

Megrendelések, a vételár előleges beküldése mellett, az alsó-lendvai főbérnökség számtartóságához intézendők **Alsó-Lendvára.**

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Pserhofer J.

VÉRTISZTITÓ LABDACSAI

évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés az oly ember, a ki az a pár darab hatásos gyógyszert ne ismerné.

A labdacsokat az orvosok különösen az elő-, hajnali alakjuk, amelyek **nehéz szagtalanok** s **könnyen** könyelmelnek, mint pl. **zavar** az **epekering szen, mátfájdalmak, szédülések, kütés, ar nyár** stb.

Vértisztitó hatásukénál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak **vérszegénység** esetben s az ebből származó hajoknál, mint **degen fejfájás, rákos** stb. E vértisztitó labdacsok nagy olcsóra, úgy szólva hatnak, fájdalmai nem okoznak s úgy a leggyöngébb szervezetbe bárd egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Szamtalan hala- és elismerő nyilatkozat!

Ovakodjunk utánzatoktol!

Egy 1 doboz, mely 15 labdacsbol áll 21 kr.
1 tekeres, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.

A pénz előzetes beküldése után bermentve:

1 tekeres 1 frt 25 kr.
2 tekeres 2 frt 30 kr.
3 tekeres 3 frt 35 kr.
10 tekeres 9 frt 20 kr.

Egyedüli készitő és szétküldési főraktár:

Pserhofer J. gyógyszerész

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Eltérjedésfájdalmi fogva a labdacsok a legkülönbözőbb alakokban és szerek alatt vámoszlak k. forát mindenti csak PSERHOFER f.-le vértisztitó labdacsokat kérjen, a mint azok valódiak, amelyek dobozaiak fedelén piros szélesen „PSERHOFER" kőrirasa látható.

Hasznalati utasitás melléklelve.

Hasznalati utasitás melléklelve.

Ezen labdacsok hatása gyors és biztos!

A legtelebb orvosok által ajánlva!

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

59/900. szám.

Árverési hirdetmmény.

Alulirt kir. bir. végrehajtó, az 1881. évi IX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenfel közhirre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbiróság 1900. V. 91. sz. végzése alapjan Ascher B. és fiai ezen végrehajtandó javarai Rosenfeld Salamon és neje lippal lakosok elleni 358 frt 28 kr. tőke, ennek 1896. évi deczembere hó 14-d jaro 5 százalek kamatjai, ugy járulekai erejéig elve-dett kielegitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt 451 frt 67 krra becsült butorok, különböző rőfös, tövid áruczikkek és egy sertesőlbol álló ingóságok nyilvános árveres utjánt leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszinen, vagyis Lippán fentnevezettek lakásánál leendő eszközlésére 1900. evi **márczius** hó **14.** napjának delelőt 10-oraja határidőül kitüzetik és akhoz a venni szándékozók ezennel felszólittatnak, hogy az erintett ingóságok ezen árveresen, az 1881. evi IX. t.-cz. 107. §-ll értelmében a legtöbbet igerőnek becsaroll alul is eladátni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LIX. t.-cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsó-Lendvái, 1900. evi februar hó 26-ik napjan.

Vresits Elek,
kir. birosagi végrehajtó.

Nyomatott Balkanyi Ernő könyvnyomdájában Alsó-Lendvan.

Alsó-Lendva, 1900. Ötödik évfolyam. 10. szám. Vasárnap, márczius 11.

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő, laptulajdonos és kiadó:
ANDOR PÁL.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Fő-utcza.
Hirdetések díjszabás szerint.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Márczius 15.

A közszabadságok iránti érzékünk fokmérője nullán alatti állást mutat.

Nézzük csak azt a képet, melyet ennek a napnak az ünneplése feltár előttünk.

Legjobb esetben egy kis matiné, de rendszerint csupán közvacsora; fanyar arczok a fehér asztal körül, egy-két frázis s mintha nyügtől szabadulna, ugy siet széjjel a közönség!

A ki ott marad, — azt legkevésbbé az eszme ünneplése vagy nagyjaink iránt táplált kegyelet demonstrálása tartja vissza!

Ez a szellem, melyet a közöny árnyékká silányitott, mely nem ad életjelt magáról, mikor veszélyben forognak az ember, a társadalom, az ország közkincsei. A kik ezekért fegyvert fogtak és elvéreztek, talán nem sejtették ezt az elfajulást; hálátlanságnál több ez, hazafiatlanságnal nem kevesebb!

Az örökös hizelgés, a hibák leplezése olcsó babérokhoz juttat minket; pózolás, nagyhangu üres szavak, a siker biztos fegyverei.

A közönség ilyetén kezelése — elég sajnos — teljesen megfelel annak igényeinek, izlésének.

A valóság kiméletlen felderitése sem tapsokat, sem kedveltséget nem szerez.

Odáig jutottunk hát, hogy tudva rontjuk meg szervezetünket s mint a gyermek rettegünk a keserü, de gyógyitó orvosságtól.

Odáig jutottunk, hogy güny tárgyává válik a közbünök ostorozója; hogy ellenséget látunk abban, ki nem glaszés kézzel fog a közszellem sebeinek kivágásához.

Mindenesetre mellékokokat tételezünk fel abban, ki az igazság éles hangjával disszonáncziát kelt a megszokottság vagy közöny altató dallamai között.

Sértett ambicczióval, szereplés vágyával, különczkődéssel magyarázzák azt az önzetlen tiszta vágyat, melylyel — szomoru — oly kevesen kisérlik meg az egyén és a társadalom javitását.

Pedig, ki gondolkodva szemléli a közállapotokat kell, hogy meglássa az egyén s a társadalom alapjainak düledezését; igaz, hogy ez nem csupán az egyén hibája, de átka a rendszernek, mely a hajdanban méltányos lehetett, — ma már igazságtalan!

Minden erkölcsi, szellemi és fizikai erő, melylyel a közt szolgáljuk, ez utóbbi részéről megfelelő kötelezettséget teremt; a közt szolgáljuk mindenkor, ha kötelességeinket önmagunkkal és másokkal szemben tehetségeinkhez képest teljesitjük.

Kiáltó az aránytalanság, melylyel a köz egyesek, sőt egyes osztályok munkájával szemben áll az ellenszolgáltatás tekintetében.

A mikor minden halad, miért kövül meg épen a jogok és jogositványok ma már szük köre?

Ez a rendszér hibája; a társadalomé és az egyeseké pedig anyiban, hogy részvétlenségükkel lehetővé teszik az igazságtalanság uralmát.

A közöny igy rontja a szervezet nedveit; süket füle nem hallja a haladó kór szavát!

Érzékeink tompulnak, büneink gyarápodnak, összeroskadunk azoknak terhe alatt!

A lelkiismeretnek, a kötelesség érzésének hatalma nincs felettünk.

A fekete szint választanám, ha képét kellene festenem egyéni és társadalmi életünknek.

Mert fagyos, velönélküli hangulatunk még akkor is, mikor kellemes kötelességet teljesitünk, mikor csak ünnepelnünk kell!

Meglesznek a fehér asztalok szerte az országban, felhangzanak a frázisok, sietünk széjjel s másnap megy minden a maga rendes utján; folytatjuk a könyvvezetést, melylyel minél több jogot, sőt szabadalmakat törekszünk javunkra biztositani, — az erkölcsi lényünk s a köz pedig csak akkor érdekel minket, mikor érdekünk ugy kivánja.

Ujjászületést csak akkor várhatunk, ha márczius 15-ének eszméit nemcsak ajkainkon, de sziveinkben is hordjuk, ha kultuszt teremtünk nekik, hogy életre keljenek!

A. P.

TÁRCZA.

Privigyey a bosszuálló.

— Az „Alsó-Lendvai Hiradó" eredeti tárczája. —

Privigyey Ferencz országgyülési képviselő akit a Házban trefásan Felső-nek szoktak szólitani (mert a Privigyey egy ősét Privigyeszky-nek hivták s ez az ős állitólag rokonságban állott a lengyel királyokkal), a Svábhegyen volt a feleségével és a leányával. A nyári mulatságnak csak éjfelután szakadt vége, s mikor Privigyeyek visszatértek a József-körutra, kelet felől már világosodott az ég alja. A képviselő megnézte az óraját, s konstatálván, hogy a kocsit ötödfél óráig használta, egy ropogós tizes bankót nyomott a fiákeres markába.

A kocsis ugy nézett a bankóra, mintha egy guatemalai vagy uruguayi penzdarabot látott volna.

— Mi ez? kérdezte Privigyeytől szemtelenül.

— Hogy ez mi? szolott a képviselő bámulva. Teringettét, csak nem vakult meg talán utközben?.. Hát egy tizes bankó.

— És miért adja az ur nekem ezt a tizes bankót?

— Miért? szolott most már Privigyey idegesen. — Hát azért, hogy oly kegyes volt s engem a Svábhegyről idáig hozott . . . .

A kocsis megforgatta kezében a tizes bankót, elülről, hátulról megnézte még egyszer s aztán fitymálva tekintett le a bakról a régi lengyel királyok utódjára.

— Ha az urnak nincs több pénze tiz forintnál, mondta pökhendi hangon — akkor jobb lesz, ha máskor gyalog jön le a Svábhegyről . . .

Privigyey rekedt orditást hallatott, nyakerei kidagadtak, arczat elfutotta a vér, s bizonyára porodorjává tóri a szemtelen kocsist, ha a felesége és a leánya ijedten közbe nem vetik magukat. Mig az asszonyok az öreg emberrel bajlódtak, a fiákeres szerencsésen kereket oldott. Privigyey azonban még akkor is reszketett a fölindulástól, a szivart kiejtette a kezéből, s magánkivül, dühösen kiáltotta:

— Várj kutya, várj, ezért meglakolsz . . . . velem beszélt igy, velem, akinek minden pereputtya gavallér volt . . . Szerencsére tudom a gazember számát: 969 . . . Ezt az éj-zakat, hitvány lehető, mégkisö öregségedben is megemlegeted . . .

Privigyey tehát korán reggel elment a kerületi kapitányhoz. A tisztviselő, aki a parlamentből jól ismerte az öreg urat, előzékenyen helyiyel és szivarral kinálta meg, majd megtudván, hogy miről van szó, nyájasan lecsillapitotta a haragosan gesztikuláló bácsikát.

— Legyen nyugodt a képviselő ur, a goromba kocsis meglakol a kihágásért . . . . Még ma beidéztetem a kapitánysághoz, s ha a képviselő ur szives lesz holnap idefáradni . . .

— Hogyne fáradnék! . . . . . Meg azt s végig nézném amikor a csirkefogót felkötik . . . .

— No, az bajos lenne kisse! . . . . Rendszabályaink az ilyen esetben csak pénzbirságot, vagy elzárást ismernek . . . . .

— Pénzbirságot, vagy elzárást! . . . . . Nyómorult pénzbüntetéssel fujják azt, aki egy Privigyeyt megbántott! . . . Ugy látszik, a kapitány ur nem tudja hogy a Privigyeyek a lengyel királyoktól származnak.

— De Nagyságod is tudja, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő . . . . A fiákeres akkor is csak ilyen büntetést kapna, ha közönséges fuszerkereskedőt sértett volna meg . . . . Egyébként a képviselő ur micsoda büntetést kivánna?

— Micsoda büntetést? . . . . Teringettét, ha már fel nem kötik az akasztófát, tartsák két hónapig kenyéren és vizen . . . . .

A klubban résztvevő csoportok vettek körül aznap este az öreg Privigyeyt, aki még akkor is magánkivül gesztikulált.

— Nekem mondta, hogy gyalog járjak, nekem, hörögte dühösön, elkrekedve. — Hajdanta pallossal vágtak volna le a fejét, mig most . . . .

— Talán csak van bennük annyi becsület, hogy most is levágják, szóllak a fiatalabb képviselők trefásan.

A belügyminiszter, aki éppen arra felé jött, évödve megállott az öreg ur előtt.

— Jérum, mi a baj, Feri bácsi?

DISZLEVÉLPAPIROK kártyapapirok, csinos festett-, fa- és papircasettában. Emlékkönyvek, Jegyzet- és egyéb könyvecskék, Kottás- és képes levelezőlapok (vidéki megrendelésnél 15 drb portómentesen küldetik) dús választékban kaphatók

Balkányi Ernő papirkereskedésében, Alsó-Lendván.

HIREK.

— **Adomány.** Graner Lipot fia zala-egerszegi épitő és vállalkozó czég az alsó-lendvai állami polgári fiu-iskolánál létesitendő tápintézet czéljaira ezer koronát adományozott.

— **Eljegyzés.** Deutsch Bernát csesztregi kereskedő eljegyezte Deutsch Pál lentii kereskedő kedves leányát Deutsch Karolina kisasszonyt.

— **A megyei központi választmány ülése.** A vármegye központi választmánya f. hó 1-én Csertán Károly alispán elnöklete alatt ülést tartott, amelyen első sorban felolvasták a belügyminiszternek a képviselőválasztói névjegyzékek összeallitására és az erre kapcsolatos eljárás szabályozására vonatkozó rendeletét.

A központi választmány a választókerületek nagy kiterjedése miatt minden választókerületben egynél több küldöttséget s minden küldöttségbe az elnök és hat rendes tagon kivül két póttagot választott s az egyes összeiró küldöttségeket meg alakitotta.

Vidékünket érdeklöleg a megalakitás az alsó-lendvai és a baksai választókerületben következő:

A Baksai választókerületben: 1. Zala-Lövő, Salomvár, Csonkahegyhát, Nagy-Lengyel körjegyzőségekre: Farkas Sándor, Babos Armin, Laky Imre, Takács Lajos, Tuboly Zsigmond.

2. Nova, Tárnok és Páka körjegyzőségekre: Stadel János, Dancsecs János, Lévay István Bezerédy István, Bizáczky János.

3. Baksa, Csesztreg, Szt.-György-Völgy, Rédics, körjegyzőségekre: Sohár Kálmán, Gálos Pál, Szabó Döme, Gayer Lajos, Zsiga Gyula.

4. Dobronak, Bellatincz, Turnisha, Bagonya és Cserencsócz körjegyzőségekre: Vugrincsics Boldizsár, Strausz Flórián, Kajdos Károly, Czinky József, Török Kálmán.

Az alsó-levdvai választókerületben: 1. Lendva, Gyertyános, Cserencsócz, Kerka-Szent-Miklós, Dobronak, Bellatincz, Turnischa körjegyzőségekre: Isoó Ferencz, Kiss Pál, Magethy Géza, Sanveber József, Ruffy Pál.

2. Rédics, Lenti, Páka, Széesi-Sziget, Szemenye, Szent-Adorján körjegyzőségekre: Horváth Győző, Tóth János, Imreh Antal, Paller Jenő, Hajgató Lajos.

3. Dekánovecz, Belicza, Mura-Szent-Márton, Mura-Siklós, Mura-Szerdahely, Bottornya körjegyzőségekre: Hajós Mihály, Murai Róbert, Kovács János, Tivadar Ferencz, Kollarits Imre.

Az összeirási eljárás befejezésére és az összeirási iveknek a központi választmányhoz leendő beterjesztésére f, évi április 5-ik napját tüztek ki.

— **Uj járásbirósági épületet** emeltet az igazságügyminiszter, — de nem nálunk, hanem Csáktornyán. Az az évről évre növekedő ügyforgalom, melylyel szemben nemcsak a rendelkezésre álló erők, hanem maga a helyiség távolról sem elégséges, égetővé teszi egy uj épület emelését nálunk is. A szük helyiségek elrendezése is a lehető legczelszerütlenebb. A telekkönyv az udvari épület második emeletén van, pedig ott az ügyes-bajos felek személyes forgalma a legnagyobb; a telekkönyvi osztálynak tehát a legközelebben hozzáférhetőnek kell lennie és ez csak a földszint utczai része lehet. A polgári és büntető osztály közös folyosója oly szük, hogy ott a személyzet délutánokon sem közlekedhetik akadály nélkül és igy elképzelhető az a botrányos állapot, mely a délelötti órákban áll elő, mikor 80—100 ember kénytelen ott szorongani. Az irattárok helyiségei egy félényi forgalmu biróságnál is kifogás alá esnének hát még csak ezen biróságnál, mely forgalomra nézve a tábla területén a második helyen áll! A türhetetlen, állapoton segiteni kell, nem toldozással, hanem alaposan, uj épület emelésével. A biróság buzgo vezetője már évek óta teszi meg indokolt felterjesztéseit, mert a felelősséget ezekért az állapotokért és annak ugy a felekre, mint a személyzetre hátrányos következményeikért nem vállalhatja el.

A mint értesülünk a zala-egerszegi kir. törvényszék elnöke is magáévá tette derék járásbiránk felterjesztéseit s az igazságügyminiszter már intézkedett is, hogy a jelenleg használt helyiségek vázrajza készittessék el. Ebből meggyőződhetik a miniszter az állapotok tarthatatlanságáról s joggal várhatjuk azt az elhatározását, hogy nálunk is egy uj kincstári járásbirósági épületet emeltet. Vajha reményünk mielőbb megvalósulna!

— **Névjegyzéke** az 1898. évi január 22-én tartott tisztujitás alkalmával megválasztott, valamint az adóalapon kijelölt és az 1898. évben müködő községi képviselőknek, ugyszintén az 1899. évi január 5-én megválasztott elöljáróknak. Elől járóság: biró: Toma János; II-od biró: Tkálcsecz József; pénztáros: Simon Zsigmond; közgyám: Gazdag Ignácz. Esküdtek: Adorján Pál, Csaplovits József, Pfanczelter Elek, Hartmann Ede, Monda János, Molnár István. Jegyző: Baranyay Kálmán; körorvos: dr. Józsa Fábián; megyei t. állatorvos: Brüll Lipót; községi szülésznő: Vehovits Ferenczné szül. Maiszburger Zsuzsánna. Képviselő-testület: 1900. évre adó-alapon: dr, Király Mór, Ruffy Pál, Magety Géza, Petrik Gyula, Isoó Ferencz, Fuss Nándor, Pollák Lázár, Hajmási Ferencz, Laubhaimer Oszkár, Ivánits György; választottak: dr. Wollák Adolf, K. Hajós Mihály, Schwarcz Jakab, Kósa Vendel, Matyasovszky Vincze 1903., Lendvay Mátyás, Nagy József, dr. Hajós Kálmán, Varga Ferencz Balás Béla. Póttagok: adó-alapon: I. Poppel Lajos. II. Neubauer András; választottak: I. Monda Janos, II. Brenner György, III. Tóth Miklós.

— **Gazdasági társas kirándulás.** A Zalamegyei gazdasági egyesület f. hó 18-án a délutáni órákban Elek Lipót kereskedelmi tanácsos ujnépi mezőgazdasági szeszgyárának és telivér szimmenthali tenyészetének megtekintése czéljából gazdasági kirándulást rendez az egyesület tagjai részére.

— **Csak kedélyesen.** A zala-egerszeg—szentiváni h. é. vasut Kisfalud állomásán történt folyó hó 23-án este, hogy a vonat már indulóban volt, midőn egy nő, — valószinü egy vasuti neje — elkiáltotta magát „Ne menjen még; elfelejtettem rumot venni!" és a vonat az utasok nem csekély mulatságára tényleg ellengőzt adott és megvárta, mig a korcsmából meghozták a rumot.

— **Viharágyuk Vasvármegyében.** A vasvármegyei gazdasági egyesület igazgatóságánál eddig 78 darab viharágyut rendeltek meg Vasvármegye birtokosai. Ez a szám azonban nem végleges, mert a jelentkezések még egyre tartanak.

— **Uj hajók a Balatonon.** A balatoni halásztársaság által a Balatonra rendelt 2 halászhajó már elkészült s azokat, mint értesülünk, már legközelebb vizre is bocsátják Siófoknál. Az uj halászhajók egyike „Veszprém", a másik pedig „Zala" nevet visel s egyenkint 75 lóerejü gőzgéppel vannak felszerelve.

— **Furcsa lakodalmi szokás.** Nagy dinomdánom volt mult hó 26-án Bánfi Miklós várhelyi lakosnál s a fiatalság lakodalmi kedve határt nem ismert. Hajnalfelé egyszercsak eltüntek a legények s rövid idő mulva egy szekér felapritott tüzifával tértek vissza. A fát Horváth Károly várhelyi lakos zárt kamarájából csenték el a tréfás legények, aki azonban nem vette tréfára a dolgot s lopás miatt feljelentést tett. A tettesek azzal védekeznek, hogy az nálok már régi szokás a lakodalmas házhoz fát vinni. Jó lesz azokat a törvénybe ütköző népszokásokat abba hagyni!

— **Ellopott kapu.** Sok mindenféle furcsaságot hallunk ebben a czivilizált korszakban, de nem mindennapi eset az sem, mely Keszthelyen hushagyó kedd éjjelén történt. Egy ház kapuját emelték ki a sarkából ismeretlen tettesek és nyomtalanul tovább álltak vele. Kovács Rezső perlaki főszolgabiró keszthelyi villájában történt az eset, de a mellényzsebbe bajosan rejthető tárgy tolvajainak még nem tudtak nyomára akadni.

— **Anyagyilkos.** Saját édes anyját ölte meg a mult évi április hó 1-én Herzsenyák József 51 éves faluhegyi lakós oly módon, hogy a szegény 75 éves asszonyt karikás szijjal verte, ütötte s csizmás lábával agyba-főbe rugdosta, ráadásul pedig még ugyanaz nap otthon is megverte, nem törődve az öreg asszonynak esdeklő szavaival: „Józsi ne bánts, ne ölj meg, hagyj még élnem." A nagy-kanizsai kir. törvényszék halált okozó sulyos testi sértés büntette miatt hét évi fegyházra itélte a kegyetlen fiut. a kir. itélő tábla azonban büntetését nyolcz évre felemelte, mely büntetést a királyi Curia e hó 28-án kihirdetett itéletével helybenhagyta.

— **Onnan vigyünk a hol van.** Ezt mondogathatták azon ismeretlen tettesek is, kik vasárnapra virradóra feltörték Zala-Szent-Mihályon lakó özv. Keglovics Vendelné jómódu parasztasszonynak éléstárát s az ott levő élelmi szerekből jó csomót elszállitottak, köztük egy 30 literes zsirral telt véndelyt is. Az élelmi szer tolvajait a csendőrség erélyesen keresi, ez ideig azonban nem sikerült őket kézrekeriteni.

— Mi a baj? Az a baj, kegyelmes uram, hogy az országot tönkreteszik a fölösleges humanizmussal. Tiz vagy husz pengőt fizessen az a nyomorult, aki egy Privigyeyt megbántott? . . . Bezzeg, ha én állanék a belügyek élén . . .

— Mit tennél, Feri bácsi? kérdezte a miniszter jókedvüen.

— Huszonötöt veretnék rá nyilvánosan a Kerepesi uton és aztán fegyházba, vagy börtönbe küldeném.

— A belügyminiszter nyájasan megveregette a haragos öreg ur vállát.

— Csak menj el, Feri bácsi, a kapitány elé, majd ott megkapod az elégtételt. Ha a kocsis csakugyan vétett, — amiben nem kételkedem, — akkor keményen és igazságosan megbüntetik. . . .

— Pedig nem igen lesz jó, ha odamegyek, dörmögte Privigyey szikrázó szemmel.

— Miért nem?

— Mert ott, a kapitány előtt, szétmorzsolom.

A kapitány végighallgatta a feleket, majd hangosan kimondta az itéletet:

— Csuka Mihályt, a 969. számu fiáker bérkocsisát, illetlen és tiszteletlen magaviselet miatt, husz forint pénzbirságra vagy esetleg négy napi elzárásra itélem . . . .

És a vádlott felé fordulva, igy folytatta:

— Lefizeti-e Csuka Mihály a husz forintot, vagy leüli a négynapos büntetést?

Csuka Mihály megvakarta a feje bubját és hosszasabb köhécselés után igy szólott:

— Téns kapitány ur, alázatosan jelentem, hogy husz forintot már nem láttam egy esztendeje, mert egy egész hosszu hónap alatt se keresek összesen husz forintot . . . Ha pedig a téns kapitány ur négy napra elcsukat, a gazdám irgalmatlanul elcsap . . .

— Paperlapap, ne karatyoljon itt annyit! szólott a kapitány szigoruan. — Arra feleljen kend: vajjon fizet-e, avagy természetben akarja a négynapi lecsukást?

— Téns kapitány uram alásan jelentem, hogy hogy odahaza négy neveletlen kölykem van s ha lecsuknak, mind a négy kölyök éhen marad . . .

A kapitány most megnyomta iróasztalán a villamos csengetyüt.

Gogolák, mondta a besiető rendőrnek — ezt az embert lecsukják négy napra . . . .

— Tyüh, fakadt ki a kocsis verejtékezve, — a kölykeknek bizony fölkopik az álluk . . . .

Gogolák karonkapta a kölykek apját, de Privigyey, a lengyel királyok unokája, most bátortalanul igy szólótt a kapitányhoz:

— Ha a kapitány ur megengedné, volna némi beszélni valóm a vádlottal . . . .

— Tessék képviselő ur . . .

Privigyey bevonult a sarokba, s titokzatosan közelebb hajolt a bérkocsishoz.

— Lám, mondta, lám buta állat, ugye mirevaló volt gorombáskodni egy képviselővel . . . . Most már itt van, elmehet . . . . azaz, hogy ördögbe mehet . . . . ugy lecsukják, mint a pintyet . . . Az ártatlan kölykek meg szépen koplalhatnak odahaza . . . Hát kellett ez magának, vén szamár? . . Most már aztán besózhatja az egész dolgot . . . .

Csuka Mihály kinosan fejet hajtott.

— Be voltam csipve, nagyságos ur, ugy be voltam csipve, mint a csap . . . Annyi bort ittam estétől hajnalig, hogy hajnalra már azt se tudtam, hogy hol áll a fejem . . . .

— Minek iszik, ha nem birja! fakadt ki Privigyey dühösen. Nekem is megárt a bor, de nem is iszom soha életemben két pohárnál többet . . . Most aztán jó lesz ugy-e, ha lelakatolják? . . . . Teringettét, ostoba fráterje, teringettét . . . Egyébként várjon csak, hadd nézem . . . .

Privigyey kihuzta a bugyellárisát, szégyenkezve elővett két tizes bankót és a pénzt titokban odadugta az illetlen kocsis markába.

— Itt a husz forint, mondta halkan, nehogy a kapitány vagy Gogolák meghallja. Fizesse le gyorsan a büntetést és siessen haza iziben a kölykekhez . . . Remélem, hogy most okult valamicskét vén csacsi és máskor illedelmesebb lesz a kuncsaftokhoz.

Privigyey ezzel kezet fogott a kapitánynyal és gyorsan kisietett a hivatalból. A kocsis pedig, zsebre dugván a husz forintot, alázatosan összeütötte a bokáját, igy szólván:

— Jelentem alásan a téns kapitány urnak, hogy inkább leülöm a négy napot . . .

— Nos? kérdezte Privigyeyné, mikor az ura délben hazajött a kapitányságtól.

Privigyey ledobta a kalapját és diadalmasan dörmögte:

— Ezt ugyan megtanitottam móresre! . . . Fogadok, hogy nem lesz többé kedve hepcziáskodni az utasokkal . . . .

Szomaházy István.

— **A fakereskedő**. Egy Kosztolicz Márk nevü horváth ember Egerszegre jött a héten Zágrábból azzal a füsttel, hogy erdőt keres, hogy sajátitsa ki s zágrábi társaival majd vágják, furják, faragják a fát. De Kosztolicz Márk csak a főtéren kereste az erdőt s Horváth Jánosné körül settenkedve, kihuzta zsebéből öt koronával félig telt tárczáját. Az erdőben sántikáló embert a rendőrség megcsipte s átadta a járásbiróságnak.

— **Gyujtogatás.** Talián Dörögd községben Fülöp János czipész kamara épületének szalmával fedett tetőzetét ismeretlen gyujtogató f hó 1-én este 8 órakor felgyujtotta s elégett 8 lakház, ugyan annyi mellék épület, takarmány, gazdasági eszközök, élelmiszer, 2 drb malacz, 22 drb baromfi, összes kár 11802 korona. — A tüz kiütésekor erős szélvihar volt, az égő szalma csóvát a község minden részére hordta a szél, három helyen is tüzet fogott a ház szalma fedele s csak a véletlenségtől függött, hogy az egész község el nem égett. A mult évben ugyan márczius 1-én este abban az órában gyujtották meg ezen község északi végét, a mikor szintén hasonló szél uralgott s akkor 11000 frt tüzkár történt; a csendőrség nyomozza az ismeretlen gyujtogatót.

— **Gyujtogatás.** Nyirádon a napokban tüz volt Bencze János paraszt gazda udvarában volt szalma kazalát saját 4 éves fia hasonkoru 3 társával játékból felgyujtotta, de az akkori csendes délutáni időben az összefutott népeknek sikerült a tüz tovább terjedését megakadályozni. A gyermekek a gyufát Neu Lajos korcsmáros vendégszobájából a vendégek számára az asztalra kitett gyufatartóból loppal vitték el s avval gyujtották fel a szalma kazalt, ahol egyiküknek kalapja is ott maradt s elégett.

— **Veszett eb.** Talián Dörögdön a mult hetekben veszett eb kóborolt, mely a községbeli ebek közül többet megmart, s bár a megmart ebeket nagyobbrészt agyon lötték, mégis megtörtént, hogy egyik megmaradt eben a veszettseg kiütött s Gyenes Gyula czipészt és Haffer Istvánnét, előbbit bal lábszárán, utóbbit pedig jobb kéz fején megmarta, mindkettőt hatósági intézkedés folytán a Pasteur intézetbe szállitottak.

— **Betörés.** Hany község szövetkezeti bolt helyiségét ismeretlen tettesek, valószinü kóbor czigányok, mult hó 24-én virradóra feltörték s a pénzes asztal kifeszitett fiókjából 220 korona készpénzt ellopták.

— **Legjobb orvosság**. Mindazok, kik gyomorbaj, étvágyhiány, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fejfájás-ban szenvednek, használják a világhirü Pserhofer vér tisztitó labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrendü orvosok által ajánltatnak. Hasznos szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitünő gyógyszert b. figyelmükbe ajánljuk, 1 tekercs, mely 6 doboz á 15 labdacs 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 1.25 frtért. 2 tekercset 2.30 frtért. 3 tekercset 3.35. frtért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszertára. Bécs, I. Singer strasse 15.

— **Kottás levelezőlapok** jelentek meg, következő darabokkal. Teljes zeneművek, zongorára énekhanggal: 1. Hej be szörnyü messze vagyok. 2. Ezért a legényért. 3. Felleg borult az erdőre. 4. Asszony, asszony az akarok lenni. 5. Lányok, lányok a faluban. 6. Szerelmes a nap a holdba. 7. Kis angyalom. 8. Sarkon van a házam 9. Fecském, fecském. 10. Zavaros a Bodrog. 11. Özvegy vagyok özvegy. 12. Azért csillag, hogy ragyogjon. 13. Dankó Pista: Elmegyek a tenger szélre . . . Szövege Pósa Lajostól. 14. Esik eső majd lesz mező. 15. Házunk előtt mennek el a huszárok. 16. Két szép lánya van a kapitánynak. 17. Sohasem szerettél! Mein Elend. Óriási sikerü román dal. 18. Fürdik a holdvilág . . . 1. Csak9 titokban akartalak szeretni. 20. Dankó Pista: Szállj el madár, szállj el . . . 21. Magasan repül a daru. 22. Behüt dich Gott, es wär zu schön gewesen! Isten veled, gyönyörneksok lett volna.) 23. Wenn. (de Blätter leise rausch ne . . . (Keringődal. Magyar-német szöveg.) 24. Mikor nekem muzsikálnak. 25. A ki a babáját igazán szereti. 26. Holdvilágos csillagos az éjszaka. 27. Hallja maga gavallér. 28. Dankó Pista: Hej a szemed mindenit! 29. D' Amant Leó; Hogy mi is az a szerelem? Mazurka-dal. 30. Das Bienenhaus. Szenzácziós kouplé. 31. Dankó Pista: Álmodik a kis tubicza. 32. Jaj de bajos a szerelmet titkolni. 33. Nem szabad ám barna legényt szeretni. 34. Mindenféle szerelemnek vége szokott lenni. 35. Kille, Kille, Karline! Kuplé. 36. Ach so ein Schleicher! teljes keringő szöveggel. 37. A ki evleszi feleségül. 38. Bort ide Salamon 39. Mi köze hozzája! népdal. 40. So 'ne ganze kleine Frau 41. Du, du lass mich in ruh. 42. Beim Souper. Ezen mindenki által szivesen fogadott, csinos kiállitás zenés levelező lapok kaphatók darbonként 4 krért **BALKÁNYI ERNŐ** könyvnyomdájában Alsó-Lendván. Vidéki megrendelések a pénz előre beküldésével, vagy utánvét mellett legpontosabban eszközöltetnek.

Közgazdaság.

A rozs termesztéséről.

Azon csekély termés átlagoknak oka, melyet a gazdaközönség a rozszsal csaknem országszerte elér nagyrészt abban kereshető, hogy annak trágya szükségletét nem veszi figyelembe, vagy nem ösmeri. A rozs ugyanis egyike azon gabona növényeknek, mely a nitrogén trágyák iránt a legnagyobb igényt formálja. Homokos talajon a kálit is meghálálja, a foszfortrágyát is többnyire igen jól megfizeti, de leghálásabb a nitrogén trágya iránt.

Ezekhez képest a nitrogén trágyát ugy kell alkalmaznunk, hogy az azon időpontban, midőn a növény legnagyobb mértékben igényli a kellő mennyiségben álljon is annak rendelkezésére. Legerélyesebb növésben van a rozs a tavaszi hónapokban, a nitrogén felvétel azonban egész az érésig tart, ez azonban a körülményektől függ, ha péld. hasbamenéskor a rozs bőségesen vehetett fel nitrogént, akkor később a fölvétel is csökken s ellenkezőleg, a hasbamenés előtti nélkülözést kedvező körülmények közöt későbben igyekszik pótolni a rozs, ez tehát az időjárástól függ leginkább.

Összel a nitrogénszükséglet aránylag igen csekély, azért nem is tanácsolható összel chilisalétromot alkalmazni a rozs alá, mert annak csak kis része használtatnék ki, a többit pedig az őszi esők a különben is laza rozstalajból kimossák s igy az veszendőbe mehet. A legtöbb talaj tartalmaz annyi nitrogént amennyi a rozs őszi szükségletét fedezni képes, ha a talaj azonban e tekintetben szemmel láthatólag hiányt szenvedne, akkor inkább ammónsókat alkalmazzunk összel a rozs alá, mely a kimosásnak ellen áll, igen jól alkalmazhatók az istállótrágya, csontliszt vérliszt stb. organikus nitrogént tartalmazó anyagok is.

A chilisalétrom minden esetre tavaszszal alkalmazzuk, némelyek korán tavasszal, mások május elején javalják a chilisalétromot alkalmazni, ez azonban az időjárástól s a talaj nitrogénkészletétől függ. Ha a május száraz szokott lenni, akkor a chilisalétrom, mely ez időtájban szóratott fel, nem sok hasznot fog hajthatni; ha azonban a talaj nitrogén tekintetében nem éppen szegény és május elején kiadó esőre számithatunk, akkor a chilisalétrom kisebb mennyiségben is fölötte szembeszökő hatást fog mutatni. Talán legbizonyosabb a chilisalétromot vagy csak kora tavasszal, vagy két részben: tavasz kezdetén és május legelején elszóratni.

A kálinak a rozs által való fölvételéből azt gyanithatnók, hogy a rozs sok kálit igényel, különösen tavasszal, — ha mindemellett a rozs a kálitrágyát csak ritkábban hálálja meg, az a jele, hogy a talajok vagy általánosan elég kálit tartalmaznak rozs által fölvehető alakban, vagy hogy a rozs mégis csak kevés kálival is megelékszik. Vannak azonban talajok, melyeken a rozs alá alkalmazott kálitrágya kifizeti magát.

A foszforsav-fölvétel az egész tenyészidő alatt meglehetősen egyenletesen tart.

Fődolog tehát a rozstrágyázásnál a nitrogéntrágya okszerü alkalmazása, annál is inkább, mert ez manapság a legdrágább kereskedelmi trágya, s mig egyrészről többet adni belőle, vagy nem akkor, mikor arra szükség van nyilvánvaló veszteség, másrészről ha nem adunk annyit és akkor, amidőn az a növény legjobban értékesitheti, szintén hibát követünk el és csorbitjuk jövedelmünket.

Előfizetési felhivás!

Lapunk április 1-vel az V. évfolyam II. negyedébe lép. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, szíveskedjenek előfizetésüket mielőbb megujitani, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. A lap hátralékosait pedig kérjük a hátralékok beküldésére, mert a lap föntartása tetemes költséggel jár és nekünk is eleget kell tennünk a nyomdával szemben vállalt kötelezettségeinknek. Lapunkat a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva vagyunk tisztelettel

Az „Alsó-Lendvai Hiradó“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Hetivásár.

Sertés behajtatott 176 darab, eladatott 98 darab; kövér leölve 90 fillér klgrammonkint féléves növendék 12—14 korona darabja; választómalacz 6—7 korona drbja.

Borju behajtatott 30 drb; eladatott mind 76 fill. leölve 1 klgr.

Kövér liba eladatott 10—12 kor. páronkint, sovány liba eladatott 4 kor. 40 fill. páronkint.

Idei kacsák — kor. — fill. páronkint.
Tyukok 1 kor. 80 fill. páronkint.
Csirkék — kor. — fill. páronkint.
Pulykák 4—5 kor. páronkint.
Buza eladatott 100 kilónként 14 kor. — fill.
Rozs eladatott 100 kilónként 13 kor. — fill.
Zab eladatott 100 kilónként 10 kor. 80 fill.
Árpa eladatott 100 kilónként 11 kor. — fill.
Tengeri eladatott 100 kilként 13 kor. — fill.
Murai liszt eladatott 100 kként 13 kor. 60 fill.
Széna eladatott 100 kilónként 3 kor. 20 fill.
Tüzifa behozatott 20 kocsival, eladatott mind.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csáktornya.	A.-Lendva-Z.-Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 03 p.-kor d. e.
8 „ 54 „ este.	5 „ 40 „ d. u.
Érkezik:	Érkezik:
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.
5 „ 30 „ d. u.	8 „ 44 „ este.

Fajbaromfi.

A m. kir. földmüvelésügyi miniszter által nálunk tenyésztésre első sorban a fekete **Langshán** tyuk ajánltatik.

Ilyen garantált fajtiszta tojások darabonként 10 krajczárjával **Deme Gyula urad. ispánnál Petesházán (u. p. Mura-Szerdahely) kaphatok.**

A megrendelések sorrendben fognak elintéztetni.

Másutt ilyen tojások 20—30 krajczárjával adatnak el.

HIREK.

— **Adomány.** Graner Lipót fia zala-egerszegi épitő és vállalkozó czég az alsó-lendvai állami polgári fiu-iskolánál létesitendő tápintézet czéljaira ezer koronát adományozott.

— **Eljegyzés.** Deutsch Bernát csesztregi kereskedő eljegyezte Deutsch Pál lentii kereskedő kedves leányát Deutsch Karolina kisasszonyt.

— **A megyei központi választmány ülése.** A vármegye központi választmánya f. hó 1-én Csertán Károly alispán elnöklete alatt ülést tartott, amelyen első sorban felolvasták a belügyminiszternek a képviselőválasztói névjegyzékek összeállitására és az erre kapcsolatos eljárás szabályozására vonatkozó rendeletét.

A központi választmány a választókerületek nagy kiterjedése miatt minden választókerületben egynél több küldöttséget s minden küldöttségbe az elnök és hat rendes tagon kivül két póttagot választott s az egyes összeiró küldöttségeket meg alakitotta.

Vidékünket érdeklőleg a megalakitás az alsólendvai és a baksai választókerületben következő:

A Baksai választókerületben: 1. Zala-Lövő, Salomvár, Csonkahegyhát, Nagy-Lengyel körjegyzőségekre: Farkas Sándor, Babos Ármin, Laky Imre, Takács Lajos, Tuboly Zsigmond.

2. Nova, Tárnok és Páka körjegyzőségekre: Stadel János, Danesecs János, Lévay István Bezerédy István, Bizáczky János.

3. Baksa, Csesztreg, Szt.-György-Völgy, Rédics, körjegyzőségekre: Sohár Kálmán, Gálos Pál, Szabó Döme, Gayer Lajos, Zsiga Gyula.

4. Dobronak, Bellatincz, Turnisha, Bagonya és Cserencsócz körjegyzőségekre; Vugrincsics Boldizsár, Strausz Flórián, Kajdos Károly, Czinky József, Török Kálmán.

Az alsó-levdvai választókerületben: 1. Lendva, Gyertyános, Cserencsócz, Kerka-Szent-Miklós, Dobronak, Bellatincz, Turnischa körjegyzőségekre: Isoó Ferencz, Kiss Pál, Magethy Géza, Sanveber József, Ruffy Pál.

2. Rédics, Lenti, Páka, Szécsi-Sziget, Szemenye, Szent-Adorján körjegyzőségekre: Horvath Győző, Tóth János, Imreh Antal, Paller Jenő, Hajgató Lajos.

3. Dekánovecz, Belicza, Mura-Szent-Márton, Mura-Siklós, Mura-Szerdahely, Bottornya körjegyzőségekre: Hajós Mihály, Murai Róbert, Kovács János, Tivadar Ferencz, Kollarits Imre.

Az összeirási eljárás befejezésére és az összeirási iveknek a központi választmányhoz leendő beterjesztésére f. évi április 5-ik napját tüztek ki.

— **Uj járásbirósági épületet** emeltet az igazságügyminiszter, — de nem nálunk, hanem Csáktornyán. Az az évről évre növekedő ügyforgalom, melylyel szemben nemcsak a rendelkezésre álló erők, hanem maga a helyiség távolról sem elégséges, égetővé teszi egy uj épület emelését nálunk is. A szük helyiségek elrendezése is a lehető legczélszerütlenebb. A telekkönyv az udvari épület második emeletén van, pedig ott az ügyes-bajos felek személyes forgalma a legnagyobb; a telekkönyvi osztálynak tehát a legkö:.yebben hozzáférhetőne: kell lennie és ez csak a földszint utczai ré-ze lehet. A polgári és büntető osztály közös folyosója oly szü'., hogy ott a személyzet délutánokon sem közlekedhetik akadály nélkül és igy elképzelhető az a botrányos állapot, mely a délelőtti órákban áll elő, mikor 80—100 ember kénytelen ott szorongani. Az irattárok helyiségei egy felényi forgalmu biróságnál is kifogás alá esnének hát még csak ezen biróságnál, mely forgalomra nézve a tábla területén a második helyen áll! A türhetetlen, állapoton segiteni kell, nem toldozással, hanem alaposan, uj épület emelésével. A biróság buzgo vezetője már évek óta teszi meg indokolt felterjesztéseit, mert a felelősséget ezekért az állapotokért és annak ugy a felekre, mint a személyzetre hátrányos következményeikért nem vállalhatja el.

A mint értesülünk a zala-egerszegi kir. törvényszék elnöke is magáévá tette derék járásbiránk felterjesztéseit s az igazságügyminiszter már intézkedett is, hogy a jelenleg használt helyiségek vázrajza készittessék el. Ebből meggyőződhetik a miniszter az állapotok tarthatatlanságáról s joggal várhatjuk azt az elhatározását, hogy nálunk is egy uj kincstári járásbirósági épületet emeltet. Vajha reményünk mielőbb megvalósulna!

— **Névjegyzéke** az 1898. évi január 22-én tartott tisztujitás alkalmával megválasztott, valamint az adóalapon kijelölt és az 1898. évben müködő községi képviselőknek, ugyszintén az 1899. évi január 5-én megválasztott elöljáróknak. Elől járóság: biró: Toma János; II-od biró: Tkálcsecz József; pénztáros: Simon Zsigmond; közgyám: Gazdag Ignácz. Esküdtek: Adorján Pál, Csaplovits József, Pfanczelter Elek, Hartmann Ede, Monda János, Molnár István. Jegyző: Baranyay Kálmán; körorvos: dr. Józsa Fábián; megyei t. állatorvos: Brüll Lipót; községi szülésznő: Vehovits Ferenczné szül. Maiszburger Zsuzsánna. Képviselő-testület: 1900. évre adó-alapon: dr, Király Mór, Ruffy Pál, Magéty Géza, Petrik Gyula, Isoó Ferencz, Fuss Nándor, Pollák Lázár, Hajmási Ferencz, Laubhaimer Oszkár, Ivánits György; választottak: dr. Wollák Adolf, K. Hajós Mihály, Schwarcz Jakab, Kósa Vendel, Matyasovszky Vincze 1903., Lendvay Mátyás, Nagy József, dr. Hajós Kálmán, Varga Ferencz Balás Béla. Póttagok: adó-alapon: I. Poppel Lajos, II. Neubauer András; választottak: I. Monda Janos, II. Brenner György, III. Tóth Miklós.

— **Gazdasági társas kirándulás.** A Zalamegyei gazdasági egyesület f. hó 18-án a délutáni órákban Elek Lipót kereskedelmi tanácsos ujnépi mezőgazdasági szeszgyárának és telivér szimmenthali tenyészetének megtekintése czéljából gazdasági kirándulást rendez az egyesület tagjai részére.

— **Csak kedélyesen.** A zala-egerszeg—szentiváni h. é. vasut Kisfalud állomásán történt folyó hó 23-án este, hogy a vonat már indulóban volt, midőn egy nő, — valószinü egy vasuti neje — elkiáltotta magát „Ne menjen még; elfelejtettem rumot venni!" és a vonat az utasok nem csekély mulatságára tényleg ellengőzt adott és megvárta, mig a korcsmából meghozták a rumot.

— **Viharágyuk Vasvármegyében.** A vasvármegyei gazdasági egyesület igazgatóságánál eddig 78 darab viharágyut rendeltek meg Vasvármegye birtokosai. Ez a szám azonban nem végleges, mert a jelentkezések még egyre tartanak.

— **Uj hajók a Balatonon.** A balatoni halásztársaság által a Balatonra rendelt 2 halászhajó már elkészült s azokat, mint értesülünk, már legközelebb vizre is bocsátják Siófoknál. Az uj halászhajók egyike „Veszprém", a másik pedig „Zala" nevet visel s egyenkint 75 lóerejü gőzgéppel vannak felszerelve.

— **Furcsa lakodalmi szokás.** Nagy dinomdánom volt mult hó 26-án Bánfi Miklós várhelyi lakosnál s a fiatalság lakodalmi kedve határt nem ismert. Hajnalfelé egyszercsak eltüntek a legények s rövid idő mulva egy szekér felapritott tüzifával tértek vissza. A fát Horváth Károly várhelyi lakos zárt kamarájából csenték el a tréfás legények, aki azonban nem vette tréfára a dolgot s lopás miatt feljelentést tett. A tettesek azzal védekeznek, hogy az nálok már régi szokás a lakodalmas házhoz fát vinni. Jó lesz azokat a törvénybe ütköző népszokásokat abba hagyni!

— **Ellopott kapu.** Sok mindenféle furcsaságot hallunk ebben a czivilizált korszakban, de nem mindennapi eset az sem, mely Keszthelyen husHagyó kedd éjjelén történt. Egy ház kapuját emelték ki a 'sarkából ismeretlen tettesek és nyomtalanul tovább álltak vele. Kovács Rezső perlaki főszolgabiró keszthelyi villájában történt az eset, de a mellényzsebbe bajosan rejthető tárgy tolvajainak még nem tudtak nyomára akadni.

— **Anyagyilkos.** Saját édes anyját ölte meg a mult évi április hó 1-én Herzsenyák József 51 éves faluhegyi lakós oly módon, hogy a szegény 75 éves asszonyt karikás szijjal verte, ütötte s csizmás lábával agyba-főbe rugdosta, ráadásul pedig még ugyanaz nap otthon is megverte, nem törődve az öreg asszonynak esdeklő szavaival: „Józsi ne bánts, ne ölj meg, hagyj még élnem." A nagy-kanizsai kir. törvényszék halált okozó sulyos testi sértés büntette miatt hét évi fegyházra itélte a kegyetlen fiut, a kir. itélő tábla azonban büntetését nyolcz évre felemelte, mely büntetést a királyi Curia e hó 28-án kihirdetett itéletével helybenhagyta.

— **Onnan vigyünk a hol van.** Ezt mondogathatták azon ismeretlen tettesek is, kik vasárnapra virradóra feltörték Zala-Szent-Mihályon lakó özv. Keglovics Vendelné jómódu parasztasszonynak éléstárát s az ott levő élelmi szerekből jó csomót elszállitottak, köztük egy 30 literes zsirral telt véndelyt is. Az élelmi szer tolvajait a csendőrség erélyesen keresi, ez ideig azonban nem sikerült őket kézrekeriteni.

— Mi a baj? Az a baj, kegyelmes uram, hogy az országot tönkreteszik a fölösleges humanizmussal. Tiz vagy husz pengőt fizessen az a nyomorult, aki egy Privigyeyt megbántott? . . . Bezzeg, ha én állanék a belügyek élén . . .

— Mit tennél, Feri bácsi? kérdezte a miniszter jókedvüen.

— Huszonötöt veretnék rá nyilvánosan a Kerepesi uton és aztán fegyházba, vagy börtönbe küldeném.

— A belügyminiszter nyájasan megveregette a haragos öreg ur vállát.

— Csak menj el, Feri bácsi, a kapitány elé, majd ott megkapod az elégtételt. Ha a kocsis csakugyan vétett, — amiben nem kételkedem, — akkor keményen és igazságosan megbüntetik. . . .

— Pedig nem igen lesz jó, ha odamegyek, dörmögte Privigyey szikrázó szemmel.

— Miért nem?

— Mert ott, a kapitány előtt, szétmorzsolom.

A kapitány végighallgatta a feleket, majd hangosan kimondta az itéletet:

— Csuka Mihályt, a 969. számu fiáker bérkocsisát, illetlen és tiszteletlen magaviseiet miatt, husz forint pénzbirságra vagy esetleg négy napi elzárásra itélem . . . .

És a vádlott felé fordulva, igy folytatta:

— Lefizeti-e Csuka Mihály a husz forintot, vagy leüli a négynapos büntetést?

Csuka Mihály megvakarta a feje bubját és hosszasabb köhécselés után igy szólott:

— Téns kapitány ur, alázatosan jelentem, hogy husz forintot már nem láttam egy esztendeje, mert egy egész hosszu hónap alatt se keresek összesen husz forintot . . . Ha pedig a téns kapitány ur négy napra elcsukat, a gazdám irgalmatlanul elcsap . . .

— Paperlapap, ne karatyoljon itt annyit! szólott a kapitány szigoruan. — Arra feleljen kend: vajjon fizet-e, avagy természetben akarja a négynapi lecsukást?

— Téns kapitány uram alásan jelentem, hogy hogy odahaza négy neveletlen kölykem van s ha lecsuknak, mind a négy kölyök éhen marad . . .

A kapitány most megnyomta iróasztalán a villamos csengetyüt.

Gogolák, mondta a besietö rendőrnek — ezt az embert lecsukják négy napra . . . .

— Tyüh, fakadt ki a kocsis verejtékezve, — a kölykeknek bizony fölkopik az álluk . . . .

Gogolák karonkapta a kölykek apját, de Privigyey, a lengyel királyok unokája, most bátortalanul igy szólótt a kapitányhoz:

— Ha a kapitány ur megengedné, volna némi beszélni valóm a vádlottal . . . .

— Tessék képviselő ur . . .

Privigyey bevonult a sarokba, s titokzatosan közelebb hajolt a bérkocsishoz.

— Lám, mondta, lám buta állat, ugye mirevaló volt gorombáskodni egy képviselővel . . . . Most már itt van, elmehet . . . . azaz, hogy ördögbe mehet . . . . ugy lecsukják, mint a pintyet . . . Az ártatlan kölykek meg szépen koplalhatnak odahaza . . . Hát kellett ez magának, vén szamár? . . Most már aztán besózhatja az egész dolgot . . . .

Csuka Mihály kinosan fejet hajtott.

— Be voltam csipve, nagyságos ur, ugy be voltam csipve, mint a csap . . . Annyi bort ittam estétől hajnalig, hogy hajnaira már azt se tudtam, hogy hol áll a fejem . . . .

— Minek iszik, ha nem birja! fakadt ki Privigyey dühösen. Nekem is megárt a bor, de nem is iszom soha életemben két pohárnál többet . . . Most aztán jó lesz ugy-e, ha lelakatolják? . . . . Teringettét, ostoba fráterje, teringettét . . . Egyébként várjon csak, hadd nézem . . . .

Privigyey kihuzta a bugyellárisát, szégyenkezve elővett két tizes bankót és a pénzt titokban odadugta az illetlen kocsis markába.

— Itt a husz forint, mondta halkan, nehogy a kapitány vagy Gogolák meghallja. Fizesse le gyorsan a büntetést és siessen haza iziben a kölykekhez . . . Remélem, hogy most okult valamicskét vén csacsi és máskor illedelmesebb lesz a kuncsaftokhoz.

Privigyey ezzel kezet fogott a kapitánynyal és gyorsan kisietett a hivatalból. A kocsis pedig, zsebre dugván a husz forintot, alázatosan összeütötte a bokáját, igy szólván:

— Jelentem alásan a téns kapitány urnak, hogy inkább leülöm a négy napot . . .

— Nos? kérdezte Privigyeyné, mikor az ura délben hazajött a kapitányságtól.

Privigyey ledobta a kalapját és diadalmasan dörmögte:

— Ezt ugyan megtanitottam móresre! . . . Fogadok, hogy nem lesz többé kedve hepcziáskodni az utasokkal . . . .

Szomaházy István.

— **A fakereskedő**. Egy Kosztolicz Márk nevü horváth ember Egerszegre jött a héten Zágrábból azzal a füsttel, hogy erdőt keres, hogy sajátitsa ki s zágrábi társaival majd vágják, furják, faragják a fát. De Kosztolicz Márk csak a főtéren kereste az erdőt s Horváth Jánosné körül settenkedve, kihuzta zsebéből öt koronával félig telt tárczáját. Az erdőben sántikáló embert a rendőrség megcsipte s átadta a járásbiróságnak.

— **Gyujtogatás.** Talián Dörögd községben Fülöp János czipész kamara épületének szalmával fedett tetőzetét ismeretlen gyujtogató f hó 1-én este 8 órakor felgyujtotta s elégett 8 lakház, ugyan annyi mellék épület, takarmány, gazdasági eszközök, élelmiszer, 2 drb malacz, 22 drb baromfi, összes kár 11802 korona. — A tüz kiütésekor erős szélvihar volt, az égő szalma csóvát a község minden részére hordta a szél, három helyen is tüzet fogott a ház szalma fedele s csak a véletlenségtől függött, hogy az egész község el nem égett. A mult évben ugyan márczius 1-én este abban az órában gyujtották meg ezen község északi végét, a mikor szintén hasonló szél uralgott s akkor 11000 frt tüzkár történt; a csendőrség nyomozza az ismeretlen gyujtógatót.

— **Gyujtogatás.** Nyirádon a napokban tüz volt Beneze János paraszt gazda udvarában volt szalma kazalát saját 4 éves fia hasonkoru 3 társával játékból felgyujtotta, de az akkori csendes délutáni időben az összefutott népeknek sikerült a tüz tovább terjedését megakadályozni. A gyermekek a gyufát Neu Lajos korcsmáros vendégszobájából a vendégek számára az asztalra kitett gyufatartóból loppal vitték el s avval gyujtották fel a szalma kazalt, ahol egyiküknek kalapja is ott maradt s elégett.

— **Veszett eb.** Talián Dörögdön a mult hetekben veszett eb kóborolt, mely a községbeli ebek közül többet megmart, s bár a megmart ebeket nagyobbrészt agyon lötték, mégis megtörtént, hogy egyik megmaradt eben a veszettség kiütött s Gyenes Gyula czipészt és Haffer Istvánnét, előbbit bal lábszárán, utóbbit pedig jobb kéz fején megmarta, mindkettőt hatósági intézkedés folytán a Pasteur intézetbe szállitottak.

— **Betörés.** Hany község szövetkezeti bolt helyiségét ismeretlen tettesek, valószinü kóbor czigányok, mult hó 24-én virradóra feltörték s a pénzes asztal kifeszitett fiókjából 220 korona készpenzt ellopták.

— **Legjobb orvosság**. Mindazok, kik gyomorbaj, étvágyhiány, rossz emésztés, májfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fejfájás-ban szenvednek, használják a világhirü Pserhofer vér tisztitó labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrendü orvosok által ajánltatnak. Hasznos szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitünő gyógyszert b. figyelmükbe ajánljuk, 1 tekercs, mely 6 doboz á 15 labdacs 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tekercset 1.25 frtért. 2 tekercset 2.30 frtért. 3 tekercset 3.35. frtért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszertára. Bécs, I. Singer strasse 15.

— **Kottás levelezőlapok** jelentek meg, következő darabokkal. Teljes zeneművek, zongorára énekhanggal: 1. Hej be szörnyü messze vagyok. 2. Ezért a legényért. 3. Felleg borult az erdőre. 4. Asszony, asszony az akarok lenni. 5. Lányok, lányok a faluban. 6. Szerelmes a nap a holdba. 7. Kis angyalom. 8. Sarkon van a házam 9. Fecském, fecském. 10. Zavaros a Bodrog. 11. Özvegy vagyok özvegy. 12. Azért csillag, hogy ragyogjon. 13. Dankó Pista: Elmegyek a tenger szélre . . . Szövege Pósa Lajostól. 14. Esik eső majd lesz mező. 15. Házunk előtt mennek el a huszárok. 16. Két szép lánya van a kapitánynak. 17. Sohasem szerettél! Mein Elend. Óriási sikerü román dal. 18. Fürdik a holdvilág . . . 1. Csak9 titokban akartalak szeretni. 20. Dankó Pista: Szállj el madár, szállj el . . . 21. Magasan repül a daru. 22. Behüt dich Gott, es wär zu schön gewesen! Isten veled, gyönyörneksok lett volna.) 23. Wenn. (de Blätter leise rausch ne . . . (Keringődal. Magyar-német szöveg.) 24. Mikor nekem muzsikálnak. 25. A ki a babáját igazán szereti. 26. Holdvilágos csillagos az éjszaka. 27. Hallja maga gavallér. 28. Dankó Pista: Hej a szemed mindenit! 29. D' Amant Leó; Hogy mi is az a szerelem? Mazurka-dal. 30. Das Bienenhaus. Szenzacziós kouplé. 31. Dankó Pista: Álmodik a kis tubicza. 32. Jaj de bajos a szerelmet titkolni. 33. Nem szabad ám barna legényt szeretni. 34. Mindenféle szerelemnek vége szokott lenni. 35. Kille. Kille, Karline! Kuplé. 36. Ach so ein Schleicher! teljes keringő szöveggel. 37. A ki evleszi feleségül. 38. Bort ide Salamon 39. Mi köze hozzája! népdal. 40. So 'ne ganze kleine Frau 41. Du, du lass mich in ruh. 42. Beim Souper. Ezen mindenki által szivesen fogadott, csinos kiállitás zenés levelező lapok kaphatók darbonként 4 krért **BALKÁNYI ERNŐ** könyvnyomdájában Alsó-Lendván. Vidéki megrendelések a pénz előre beküldésével, vagy utánvét mellett legpontosabban eszközöltetnek.

Közgazdaság.

A rozs termesztéséről.

Azon csekély termés átlagoknak oka, melyet a gazdaközönség a rozszsal csaknem országszerte elér nagyrészt abban kereshető, hogy annak trágya szükségletét nem veszi figyelembe, vagy nem ösmeri. A rozs ugyanis egyike azon gabona növényeknek, mely a nitrogén trágyák iránt a legnagyobb igényt formálja. Homokos talajon a kálit is meghálálja, a foszforträgyát is többnyire igen jól megfizeti, de leghálásabb a nitrogén trágya iránt.

Ezekhez képest a nitrogén trágyát ugy kell alkalmaznunk, hogy az azon időpontban, midőn a növény legnagyobb mértékben igényli a kellő mennyiségben álljon is annak rendelkezésére. Legerélyesebb növésben van a rozs a tavaszi hónapokban, a nitrogén felvétel azonban egész az érésig tart, ez azonban a körülményektől függ, ha péld. hasbamenéskor a rozs bőségesen vehetett fel nitrogént, akkor később a fölvétel is csökken s ellenkezőleg, a hasbamenés előtti nélkülözést kedvező körülmények közöt későbben igyekszik pótolni a rozs, ez tehát az időjárástól függ leginkább.

Összel a nitrogénszükséglet aránylag igen csekély, azért nem is tanácsolható összel chilisalétromot alkalmazni a rozs alá, mert annak csak kis része használtatnék ki, a többit pedig az öszi esők a különben is laza rozstalajból kimossák s igy az veszendőbe mehet. A legtöbb talaj tartalmaz annyi nitrogént amennyi a rozs öszi szükségletét fedezni képes, ha a talaj azonban e tekintetben szemmel láthatólag hiányt szenvedne, akkor inkább ammónsókat alkalmazzunk összel a rozs alá, mely a kimosásnak ellen áll, igen jól alkalmazhatók az istállótrágya, csontliszt vérliszt stb, organikus nitrogént tartalmazó anyagok is.

A chilisalétrom minden esetre tavaszszal alkalmazzuk, némelyek korán tavasszal, mások május elején javalják a chilisalétromot alkalmazni, ez azonban az időjárástól s a talaj nitrogénkészletétől függ. Ha a május száraz szokott lenni, akkor a chilisalétrom, mely ez időtájban szóratott fel, nem sok hasznot fog hajthatni; ha azonban a talaj nitrogén tekintetében nem éppen szegény és május elején kiadó esőre számithatunk, akkor a chilisalétrom kisebb mennyiségben is fölötte szembeszökő hatást fog mutatni. Talán legbizonyosabb a chilisalétromot vagy csak kora tavasszal, vagy két részben: tavasz kezdetén és május legelején elszóratni.

A kálinak a rozs által való fölvételéből azt gyanithatnók, hogy a rozs sok kálit igényel, különösen tavasszal, — ha mindemellett a rozs a kálitrágyát csak ritkábban hálálja meg, az a jele, hogy a talajok vagy általánosan elég kálit tartalmaznak rozs által fölvehető alakban, vagy hogy a rozs mégis csak kevés kálival is megelékszik. Vannak azonban talajok, melyeken a rozs alá alkalmazott kálitrágya kifizeti magát.

A foszforsav-fölvétel az egész tenyészidő alatt meglehetősen egyenletesen tart.

Fődolog tehát a rozstrágyázásnál a nitrogéntrágya okszerü alkalmazása, annál is inkább, mert ez manapság a legdrágább kereskedelmi trágya, s mig egyrészről többet adni belőle, vagy nem akkor, mikor arra szükség van nyilvánvaló veszteség, másrészről ha nem adunk annyit és akkor, amidőn az a növény legjobban értékesitheti, szintén hibát követünk el és csorbitjuk jövedelmünket.

Előfizetési felhivás!

Lapunk április 1-vel az V. évfolyam II. negyedébe lép. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, szveskedjenek előfizetésüket mielőbb megujitani, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. A lap hátralékosait pedig kérjük a hátralékok beküldésére, mert a lap föntartása tetemes költséggel jár és nekünk is eleget kell tennünk a nyomdával szemben vállalt kötelezettségeinknek. Lapunkat a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva vagyunk tisztelettel

Az „Alsó-Lendvai Hiradó"
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Hetivásár.

Sertés behajtatott 176 darab, eladatott 98 darab; kövér leölve 90 fillér klgrammonkint féléves növendék 12—14 korona darabja; választómalacz 6—7 korona drbja.

Borju behajtatott 30 drb; eladatott mind 76 fill. leölve 1 klgr.

Kövér liba eladatott 10—12 kor. páronkint, sovány liba eladatott 4 kor. 40 fill. páronkint.
Idei kacsák — kor. — fill. páronkint.
Tyukok 1 kor. 80 fill. páronkint.
Csirkék — kor. — fill. páronkint.
Pulykák 4—5 kor. páronkint.
Buza eladatott 100 kilónként 14 kor. — fill.
Rozs eladatott 100 kilónként 13 kor. — fill.
Zab eladatott 100 kilónként 10 kor. 80 fill.
Árpa eladatott 100 kilónként 11 kor. — fill.
Tengeri eladatott 100 kilónként 13 kor. — fill.
Murai liszt eladatott 100 kként 13 kor. 60 fill.
Széna eladatott 100 kilónként 3 kor. 20 fill.
Tüzifa behozatott 20 kocsival, eladatott mind.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csáktornya.	A.-Lendva-Z.-Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 03 p.-kor d. e.
8 „ 54 „ este.	5 „ 40 „ d. u.
Érkezik:	Érkezik:
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.
5 „ 30 „ d. u.	8 „ 44 „ este.

Fajbaromfi.

A m. kir. földmüvelésügyi miniszter által nálunk tenyésztésre első sorban a fekete **Langshán** tyuk ajánltatik.

Ilyen garantált fajtiszta tojások darabonként 10 krajczárjával **Deme Gyula urad. ispánnál Petesházán (u. p. Mura-Szerdahely) kaphatok.**

A megrendelések sorrendben fognak elintéztetni.

Másutt ilyen tojások 20—30 krajczárjával adatnak el.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

Kölcsönkönyvtár

előfizetési dija egy hóra

1 korona

Balkányi Ernő papirkereskedésében

Alsó-Lendván.

Nyomatott Balkányi Ernö könyvnyomdájában Alsó-Lendván.